

R. Nu; ea nu mai este de ajunsă astă-dî cândă Iisus Christos a venit; ci totu omulă ca să se mîntuiască, este dator să îmbrăcișeze religiunea chreștină, care este perfecțiunea legii naturale, și să credă în Evangeliă, fiindă-că Iisus Christos dice: « Cellu-ce va crede și se va boteza, se va mîntui; iar cellu-ce nu va crede, se va oșindi. » (Mar. c. XVI, v. 16).

LECTIUNEA VIII

Despre idolatrie

Î. Ceî d'ânteu omeni observară multu timpă religiunea naturală?

R. Nu; ci desprețuiră îndată principalele datoriî, și se deteră la tôte viciile, apoi și la idolatrie.

Î. Ce se întimplă din acésta?

R. Dumneșeu, iritată pentru că omulă, pe care-lă îndestulase de tôte bunătățile, își corupsese tôte căile, perdu totu genulă umanu printr'ună diluviu universală, cruțându numai pe dreptulă Noe cu familia sa.

Î. Dupe diluviu omeni rēmaseră fidelî luî Dumneșeu?

R. Nu; ci érá se corupseră: Cea mai mare parte de omeni uitară pe Dumneșeu, creatorulă cerului și ală pământului; și nu se rușinară a adora creaturele, precum stelele, regiî, demoniî, și altele; și-și făcură divinități de aură, de argintă, de pétră și de lemnă ca să le adoreze.

Î. Cum se chiamă acestu cultă ală creaturelor?

R. Idolatrie, adică adorațiune către idolî.

Î. Care fusseră principalele efecte ale idolatriei?